

ת"פ 27233/03/14 - מדינת ישראל נגד עזריאל ברוכים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27233-03-14 מדינת ישראל נ' ברוכים

ת"פ 8680/12/13

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עזריאל ברוכים

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס ועו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד הגר אמר

הנאשם בעצמו

גזר דין

גזר הדין מתייחס לשני התיקים שבכותרת.

בתיק 27233/03/14 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר.

בתאריך 20/3/11, בכביש שבין גדרה לרחובות חסם הנאשם, שהינו נהג מונית, באמצעות המונית שברשותו, את דרכו של המתלונן שעבד כנהג מונית וזאת על רקע רצונו להסיע יותר נוסעים מהמתלונן.

כאשר יצא המתלונן מרכבו על מנת לברר מדוע מתנהג הנאשם כך, גדף אותו הנאשם. מאיר מלמד היכה את המתלונן מספר מכות בחזהו ובראשו וכששאל המתלונן את מאיר מיהו, השיב לו הלה: "אני בשבילו כמו אח ואנחנו נהרוג אותך פה". הנאשם נטל לידו אבן גדולה, השליכה לעבר המתלונן וזאת פגעה בבטנו.

כתוצאה ממעשיהם של מאיר והנאשם נגרמו למתלונן רגישות בצוואר עם הגבלה בתנועה, כאב י ראש, כאבים בכתף שמאל, שפשוף בבית החזה ובירך.

המתלונן ביקש ממאיר ומהנאשם להמתין במקום עד לבוא המשטרה, אך הם עזבו את המקום.

בתיק 8680/12/13 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של הסעת תושב זר, בכך שבתאריך 24/10/13 לאחר שזומן למקום טלפונית, הגיע הנאשם לאתר בניה ברחובות משם אסף שישה תושבי איו"ש שאין בידיהם אישורי שהיה בישראל והסיע אותם ברכבו לכיוון מחסום תרקומיא.

התביעה ציינה בטיעוניה את הערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם.

בעבירה של הסעת התושבים, כך ציינה, נפגעה ההגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הנובע מחדירתם של שוהים בלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל. התביעה הביאה מפסיקתו של ביהמ"ש העליון לענין עבירה זו והחומרה שיש לייחס לה וציינה כי לטעמה מידת פגיעתו של הנאשם בערך זה הינה בינונית, שכן מחד גיסא מדובר בהסעתם של שישה שוהים בלתי חוקיים ומנגד המדובר בהסעתם אל מחוץ לישראל.

באשר לתיק האחר שעניינו אלימות ציינה התביעה כי מדובר בפגיעה בהגנה על שלמות גופו של אדם ואף בענין זה הציגה את גישתו המחמירה של ביהמ"ש העליון בעבירות כגון דא.

לאחר שסקרה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, הציגה התביעה את מתחמי הענישה הראויים לטעמה.

בתיק שעניינו הסעת תושבים זרים - מאסר בפועל הנע בין 10-2 חודשים לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

בתיק שעניינו אלימות - מאסר בפועל הנע בין 12-6 חודשים לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

התביעה ציינה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו באשמה וכן כי מאז עבירת האלימות חלף זמן רב. עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את העונש שהוטל על שותפו לעבירה - עונש הצופה פני עתיד. עם זאת ציינה, כי חלקו של הנאשם עולה על חלקו של האחר - מלמד לאין שיעור. עוד ציינה התביעה כי הגם שמדובר באחידות ענישה, הרי שעיקרון זה אינו עיקרון מוחלט ויש לאזנו אל מול שיקולים נוספים והציגה את פסיקת בית המשפט העליון לענין זה.

התביעה הפנתה אף לדבריו של שירות המבחן באשר לנאשם, אך לא מצאה לאמץ את המלצותיו, בשל שלטעמה יש לשקול את המלצותיו של שירות המבחן כשיקול, אך לא כשיקול בלעדי ובית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים, שלא כשירות המבחן האמון על שיקוליו של הנאשם בלבד. עוד הבהירה התביעה כי אף שיקולי שיקום אותם שוקל שירות המבחן אינם שיקולים בלעדיים ואינם באים להחליף את עיקרון ההלימה, כפי שקבע בית המשפט העליון לא אחת וכעולה מפסיקה שהציגה על מנת לתמוך בטיעוניה.

סוף דבר, עתרה התביעה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים, מאסר מותנה, קנס בסכום של ₪ 5000, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי ולא עתרה לחיבו בפיצוי, כיוון שהובהר כי הנאשם כבר פיצה את המתלונן.

ב"כ הנאשם סברה כי יש לחרוג ממתחם הענישה בתיק זה וזאת משיקולי שיקום. לטעמה מדובר בנאשם שעשה כבר דרך ארוכה והפנתה אל תסקיר שירות המבחן.

ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר בנאשם נורמטיבי, בעל יציבות תעסוקתית, הועבד מזה שנים כנהג מונית. הוא נעדר עבר פלילי ואלו שני התיקים היחידים העומדים כנגדו.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם את עניינו של המעורב האחר בתיק האלימות - מאיר מלמד. היא צינה כי לזה עבר פלילי מכביד למדי, לרבות עונשי מאסר בפועל מכבידים שריצה בעבר וחרף כל אלה, הסתיים עניינו בעונש מאסר מותנה.

על כן, אין כל מקום, לטעמה, לנקוט בדרך אחרת כלפי הנאשם דנן.

ובאשר לתיק שעניינו הסעת שוהים בלתי חוקיים, הרי שישנה פסיקה המטילה אף עונשי מאסר מותנים בגין עבירה זו, ובעניינו מדובר בנאשם שפעל כך מתוך דוחק כלכלי. הנאשם הבין את טעותו ולמד את לקחו ומאז לא חזר על מעשים אלה.

ב"כ הנאשם הוסיפה כי אם יוטלו על הנאשם עבודות שירות, הרי שהפגיעה תהיה לא רק בו אלא גם במשפחתו שכל פרנסתם עליו ועל כן ומטעמי שיקום עתרה לחרוג ממתחמי הענישה ולהסתפק בעונש צופה פני עתיד.

הוגש מסמך מאת המתלונן בתיק האלימות ובו ציין המתלונן כי הוא מבקש לבטל את תלונתו לאחר שהגיש תביעה קטנה נגד הנאשם ובמהלך הידון בתביעה זו התנצל בפני הנאשם ואף פיצה אותו בסכום של ₪ 2500 ומבחינתו הוא רואה פרשה זו כפרשה שהגיעה לסיומה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 53, נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד כנהג מונית כשכיר אצל מעסיק קבוע.

באשר לעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים סיפר הנאשם לשירות המבחן כי הרקע לביצועה הוא התמודדות עם קשיים כלכליים וצורך לפרנס את משפחתו. לדבריו, אחד מהנוסעים הציג בפניו אישור עבודה בישראל והוא לא טרח לבקש אישורים מן האחרים. למרות ניסיונו בעבר, לא נתן דעתו לחומרת המעשה ולהשלכות שיש לעבירה זו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על עבירה זו ונוטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים שאינם בשליטתו ואינו מפנים את ההשלכות שהיו עלולות להיות בשל מעשיו.

הוא מבין ברמה הראשונית את הפסול בהתנהגותו, אך מתקשה להעמיק בהבנת מניעיו ונוטה לצמצם את קשייו.

באשר לעבירת האלימות ציין הנאשם כי בוצעה על רקע התנהלות וכחנית בתחרות הקיימת בין נהגי מוניות על קווי הנסיעה וכי פצע את המתלונן בעקבות ויכוח בכביש שהתפתח לתגרה.

ניכר כי במחשבה שלאחר מעשה, הוא מבין את חומרת מעשיו ואת הפגיעה במתלונן והביע חרטה על מעשיו.

לאחר שקלול מכלול הנתונים, סבור שירות המבחן כי הסיכון הצפוי מהנאשם להישנות עבירות אלימות הוא נמוך.

הנאשם הביע נכונות ראשונית להשתלב בתכנית טיפול על מנת לעבד את קשייו ולהסתייע בעזרה מקצועית לצורך ייצוב התנהלותו. על כן המליץ שירות המבחן על העמדתו בפיקוח למשך שנה במסגרתו ישתלב בטיפול .

שירות המבחן סבור כי שליחתו של הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לפגוע בו וביכולתו להתמיד ביציבות תעסוקתית ועל כן המליץ שירות המבחן על של"צ בהיקף נרחב.

במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מוגנים.

בעבירת האלימות יש משום פגיעה בשלומו, גופו, כבודו ובטחונו האישי של הפרט.

לא אחת חזרו בתי המשפט על כך שיש צורך למגר תופעה פסולה זו של פתרון סכסוכים וויכוחים על מה בכך בדרך של אלימות.

על עצם ההתייחסות בחומרה לתופעת האלימות ניתן לראות, למשל ב-רע"פ 9/08 חוסרי נ' מ"י; ע"פ 7878/09 מ"י נ' פלוני; ע"פ 3868/09 מ"י נ' חסן ועוד רבים אחרים.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בעבירה זו היא משמעותית.

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו נע בין מספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים יש פגיעה בריבונותה של המדינה אשר אינה יכולה לבחון את הבאים בשעריה ומי מהם עבר את המסננות הבטחוניות הנדרשות. יש בכך לפגוע בשלום הציבור ולעיתים אף

בבטחוננו. לא אחת קבע ביהמ"ש העליון כי משנה חומרה יש לראות באלה המסיעים, מלינים ומעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים כיוון שבמעשיהם יש כדי "לחטוא ולהחטיא".

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים במקרה זה היא משמעותית בהתייחס לנסיבות העבירה, שכן הנאשם הסיע ברכבו שישה שוהים בלתי חוקיים.

יש לכך חשיבות אף לקביעת מתחם העבירה, מאחר שאף המחוקק נתן דעתו לנסיבות אלה.

בצד העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים קבע המחוקק עונש של שנתיים ואילו כאשר מדובר בהסעת שישה נוסעים ומעלה נקבע בצד העבירה עונש של שלוש שנים (סעיף 12א(ג)(1)(ב) לחוק הכניסה לישראל).

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו נע בין מספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעבירת אלימות יש לשים לב כי הרקע לה ויכוח שפרץ בין שני נהגי מוניות כאשר הנאשם הוא זה שחסם לכתחילה את דרכו של המתלונן ואף גידף את המתלונן כאשר המתלונן ביקש לברר את פשר הדברים. הנאשם חבר יחד עם אחר לתקוף את המתלונן. האחר היכה את המתלונן ואילו הנאשם השליך לעברו אבן גדולה אשר פגעה בו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות של ממש.

מדובר במעשה אלימות ובריונות אשר חברו לו שניים בצוותא חדא. כאמור לעיל, מדובר בתופעה פסולה של אלימות אשר באה כפתרון לכל ויכוח על מה בכך. יש מקום לשרש תופעה זו בדרך של ענישה מכבידה ומרתיעה.

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם באשמה, את נטילת האחריות באשר לכך ואת הבעת החרטה.

שקלתי את התנצלותו בפני המתלונן ואת העובדה כי כבר פיצה את המתלונן. אף בכך יש ללמד על נטילת אחריות, על הפנמת משמעות המעשים ועל חרטה.

עוד נתתי משקל רב לכך כי מדובר באירוע שהתרחש לפני למעלה מארבע שנים וכי כתב האישום בגינו הוגש רק לאחר שלוש שנים.

יצוין בעניין תיק זה, כי המעורב האחר בפרשה מאיר מלמד נדון לעונש מאסר מותנה ולהתחייבות.

בגזרו את עונשו של אותו נאשם התחשב בית המשפט בכך שעילת הסכסוך התפתחה על ידי הנאשם דן ולא על ידי מלמד, כי חלקו של הנאשם דן גדול מחלקו של מלמד וכי עיקר החבלות שנגרמו למתלונן נגרמו בשל

מעשיו של הנאשם ועוד התחשב בית המשפט בכך שהגם שלמלמד עבר פלילי לא קל הרי שעיקרו ישן וכן כי הוא סובל מתחלואה נפשית לא פשוטה כלל ועיקר לרבות התקפים פסיכויים וניסיונות אובדניים בסמוך לפני גזירת עונשו.

באשר לעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים הרי שכאמור לעיל הסיע הנאשם שישה תושבים זרים, ויש לראות בכך משנה חומרה לאור הוראות המחוקק.

יש לראות משנה חומרה בעיסוקו של הנאשם, ודווקא משום שהוא נהג מונית עליו להקפיד ולבדוק את נוסעיו, וישנה אף חשיבות במסר כזה לכלל נהגי המונית כי אל להם להסיע נוסעים ובוודאי לא למחסום תרקומיא, מבלי שבדקו קודם לכן אם ברשותם אישורים כדין לשהות בישראל.

עוד יש לראות לחומרא את העובדה כי הנאשם עשה כן למען בצע כסף וכפי שאף מסר בפני קצינת המבחן.

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם. לנטילת האחריות יש ליתן אך משקל מסויים, לאור האמור באשר לכך בתסקיר שירות המבחן ולאור תפיסתו של הנאשם את ביצוע העבירה האמורה.

עוד התחשבתי בכך שהסעתם של השוהים הבלתי חוקיים היתה מתחומי מדינת ישראל אל מחוצה לה.

אני ערה להמלצות שירות המבחן ואולם יצוין כי שירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם ועל אלה בלבד, בעוד בית המשפט אמון על מכלול השיקולים לרבות האינטרסים הציבוריים. על כן, בבוא בית המשפט לגזור עונשו של נאשם הוא ייתן משקל להמלצות שירות המבחן אך כשיקול בין מכלול שיקוליו ולא כשיקול בלעדי.

(ראה רע"פ 3058/07 פז נ' מ"י).

ועוד יצוין באשר לשיקולי השיקום להם טענה ב"כ הנאשם כי למעשה, אין המדובר באפיק שיקומי. אמנם הנאשם הביע נכונות ראשונית להליך טיפולי אולם טיפול כזה טרם עבר הנאשם ועל כל פנים, אין בשיקולי השיקום כדי להחליף את עיקרון ההלימה ואף שיקול זה יובא במסגרת מכלול השיקולים של ביהמ"ש.

(ראה ע"פ 452/14 דבוש נ' מ"י).

ערה אני לטענה בדבר אחדות העונש בכל הנוגע לעונש שהוטל על מאיר מלמד, ברם האבחנה ביניהם הוצגה לעיל, וכאמור בגזר דינו של מלמד ובעיקר אמורים הדברים באשר למצבו הנפשי של מלמד בעת מתן גזר הדין. ועוד לא למותר לציין כי הנאשם נותן את הדין בתיק נוסף של הסעת השוהים הבלתי חוקיים.

עם זאת, אודה ולא אבוש, כי נתתי משקל לא מועט לגזר דינו של מלמד ולעיקרון אחדות הענישה ולולא

אלה, היה העונש שנגזר על הנאשם בשל מעשה האלימות חמור בהרבה, בשל נסיבות עבירה זו כפי שפורט בהרחבה לעיל.

העולה מכל המקובץ הוא כי לולא השיקולים לקולא אשר הובאו הרי שהיה מקום לגזור על הנאשם בשל העבירות שביצע בשני התיקים עונש חמור בהרבה מזה שייגזר עליו הן באופן ריצוי העונש והן במידתו.

נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, לעובדה כי פיצה את המתלונן עוד טרם הדין, לנכונותו לעבור טיפול ולחלוף הזמן, כמפורט לעיל.

לאחר שיקול מכלול השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע-

חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות באופן שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 11/1/15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 3000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/8/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חמישה חודשים ואלה יהיו על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 10/08/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, במעמד הצדדים.